

BANY DE CULTURA

(Vals. Duo)

ELLA

El vaig trobar de matinada,
com un guerrer que va al combat.
Anava armat d'escombra i pala,
mig adormit, malafaitat...

Jo me'l miro. Ell em mira.
Jo me'l tomo a mirar.
Ell, capbaix, va i sospira.
Jo li dic: ¿vols pujar?

ELL

Ma la miro i ma mira.
Ma la tomo a mirar.
Que enrotyada! Sospira!
Tia, dic, ¿puc putxar?

ELLA

Angelet, criatura,
jo li faig, maternal.
Un bon bany de cultura
i un de sabó, això et cal!

ELL

La tia va flipada
i té pela, segur.
Sagueix-li la xugada
de l'aigua i el xampú.

ELLA

Amb els banys de cultura
i un rosat gel moussant,
el xicot de pell dura,
es va civilitzant...

ELL

No diré "casserola",
no diré "botiquí".
Diré farmaciola
i tupí.

Xa no dic “tinc qu’anar-hi”,
ni “cruse” ni “colilla”.
Xa sé dir apotecari
i cruïlla i burilla.

ELLA

Aprendràs pronoms febles,
llegiràs en Carner.
Faràs versos amb rebles,
rimats d’allò més bé.

ELL

Xinesta altra vegada!
Ve el xuny i xa s’ensuma!
Al, xavala, m’agrada
l’amor en xaç d’escuma!

ELLA

Anem, doncs, a la banyera.
Visca el sabó i la cultura.
I que s’alci la senyera,
com un far en la nit... dura!

Comadira, Narcís. “Bany de cultura”. *Formes de l’ombra. Poesia 1966-2002*